

**“Waar groei is,
komt ook tegenstand.”**

Beste vrienden,

Zonnig en duister

Op een zonnige donderdag in oktober maak ik met Levi (onze zoon, 8 jaar) een speelplaats-tour door onze wijk. Bij elke speelplaats bedenkt Levi een nieuwe uitdaging voor hemzelf. Ik moedig hem aan of speel mee, geniet van de zon, van onze wijk en van de spontane ontmoetingen. In de Kantstraße is het een jonge ‘gangster’ die ons vriendelijk groet. We lopen aan het ‘Russenwald’ voorbij, daar zat tot 1993 nog het Rode Leger. Even later deelt Levi de glijbaan met een Somalische familie. Bij het stoplicht worden we gevolgd door een vrouw met een handicap, die altijd heel veel praat (ook als je niet luistert).

Aangekomen op de Keplerplatz, de centrale plek in onze wijk, is Levi een tijdlang bezig in de grote klimtoren. Daar zijn namelijk veel levels die hij moet halen. Ik moedig hem aan, terwijl een oudere Afghaan vertelt hoe moeilijk het voor zijn kinderen is een opleiding of werk in Schwerin te vinden. Op weg naar de volgende speelplaats komt Maria* op ons af. Ze ziet er echt gebroken uit. Ze vertelt dat haar zoon gisteren gestorven is. Hij was pas 29 jaar. We lopen langs de voedselbank, waar veel mensen staan te wachten. Hans* groet ons vrolijk, behoorlijk dronken, en wil ons een hand geven. Levi vindt de elleboog beter, vanwege corona. Zijn vriend begint te praten over een leraar die kinderen heeft misbruikt. Dat vind ik niet zo’n goed thema, dus lopen we verder. Op de laatste speelplaats worden we ontdekt door een meisje dat ons uit het Patchwork Center kent. Daar eet ze vaak. Bij een beetje rare wipwap-constructie ontdekken we dat Levi twee meter naar boven

levi op de speelplaats

Ina is een paar weken geleden begonnen, haar ‘taakstraf’ bij ons te verrichten. De gemeenschap in het Patchwork Center heeft haar diep geraakt. Onlangs zei ze tegen me: ‘Dit is geen straf. Dit is een geschenk.’ Is dat niet het Evangelie?*

schiet, als ik erop ga zitten. Dat is toch wel leuk! Onderweg naar huis lopen we door het bos. Levi vindt een paar grote paddenstoelen, die je volgens hem kunt eten (ik heb geen idee). Die zijn voor mama, want zelf vindt hij dat niet lekker ...

Het is een uitdaging én een groot voorrecht dat we met onze kinderen in deze wijk mogen leven. Zij leren zo de wereld kennen waarin we leven. De zonnige en de duistere kant. Ze ontmoeten prachtige, unieke mensen uit allerlei interessante culturen en genieten van Gods schepping. En tegelijkertijd worden ze geconfronteerd met zoveel moeite, met armoede, honger, verslaving en misbruik, zelfs met de dood. In deze wereld heeft God zijn Kind laten leven. En in deze wereld mogen ook wij met onze kinderen leven, zodat Jezus’ liefde en waarheid zichtbaar worden (Joh. 1).

Dat vinden we soms ook best spannend: hoe beleven onze kinderen dat? Hoe kunnen we hen daar goed bij helpen? Een week na deze tour zei Levi na het gebed voor het slapengaan: ‘Papa, je moet toch nog voor die moeder bidden, van wie de zoon is gestorven?’ Hij vond het maar raar, dat ik dat vergeten was ... Misschien moeten de kinderen ons wel helpen.

Licht en duisternis

Een paar weken geleden ontmoetten we Martin*. Hij had alles verloren – zijn goede baan, zijn familie, zijn huis. Hij (over)leefde in een tentje in het bos. Zijn verhaal raakte mij diep: hoe snel kun je alles verliezen! Hij was zo wanhopig, zijn leven zo donker. We boden hem aan om bij ons in het Patchwork Center te eten en te douchen. Overnachten wilde hij liever nog buiten. Hij begon mee te werken. Na een tijdje boden we hem een kluisje aan. Dat vond hij geweldig! Hij zei: ‘Nu heb ik een sleutel en een klein plekje voor mezelf, nu wordt alles weer goed.’ Inmiddels woont hij al een tijd in het Patchwork Center en is een van onze beste, vrolijkste medewerkers. Hij krijgt een uitkering en zoekt nu een vaste woning. De zon begint weer te schijnen.

European Christian Mission
december 2021

nieuwsbrief

KSENIYA & KOOIMAN INDUITSLAND
CHRISTIAAN

* Namen zijn in werkelijkheid anders

Oost Duitsland verlangt licht

‘Het volk dat in duisternis leefde, zag een schitterend licht, en zij die woonden in de schaduw van de dood werden door het licht beschinen.’ Matteüs 4,16

doop

vreugde bij een van onze feesten

stagiaires

Met Pinksteren hebben we met 60 mensen een kleine Patchwork-vakantie gehouden. Het was een prachtige tijd. Heerlijk weer en een vrolijke stemming. Samen hebben we gefeest en gedanst en van God geleerd. De laatste nacht ontstond er een conflict tussen een aantal mensen. Dat liet mij weer zien, hoe ook op licht direct weer duisternis kan volgen. Waar groei is, komt ook tegenstand. Gelukkig is onze God veel sterker dan de duisternis. De ruzie is de weken erna min of meer uitgesproken. In de zomer mochten we zes vrouwen dopen, waarvan vijf uit het Patchwork Center. Dat was een heel groot feest!

Ondanks corona waren er afgelopen jaar veel stagiaires bij ons. Ze zijn een geweldige zegen voor onze gemeenschap, niet alleen door de praktische ondersteuning, maar ook door de relaties die ze opbouwen. Ook voor mij als leider zijn ze een grote hulp in de vele taken die ik heb. Tegelijk is het onze passie deze jonge christenen hebben met armoede - hoewel die ook in hun eigen omgeving niet ver weg is. De aantrekkingskracht van welvaart en comfort, van een leven in je eigen beschermde kringetje - is dat niet ook duisternis, de macht van de

mammon? Het is ons gebed, dat steeds meer christenen met deze macht zullen breken en moedig met Jezus de weg naar beneden gaan. Dan gaat de zon op in het land van de duisternis.

De coronacrisis heeft toch wel weer laten zien hoe klein en opgesloten en eenzaam mensen hier leven. ‘Vroeger was het beter’, zeggen veel burens. ‘Toen was er veel meer gemeenschap.’ We zijn gaan dromen: zou dat vandaag, met Jezus, ook mogelijk zijn? Wat zou er gebeuren, als we samen een huizenblok kopen en verbouwen, met mooie woningen en veel plaats voor gemeenschap? De stad is aardig enthousiast geworden en wil ons een blok aanbieden. Nu zijn we aan het zoeken: is dit Gods droom? Wilt u met ons bidden?

Hartelijk dank voor uw ondersteuning! We mogen inmiddels al 12 jaar in Schwerin leven en dat was zonder uw bijdrage niet mogelijk geweest. Bedankt ook voor uw gebeden: God heeft ze gehoord!

*Christiaan, Kseniya
Sebastian & Levi*

COLOFON

European Christian Mission (ECM)

is een internationale en interkerkelijke zendingsorganisatie, met als doel gemeenten stichten in Europa: dé missionaire strategie in het meest uitdagende continent voor christenen vandaag. Evangeliseren, discipelen maken en leiders trainen zijn daarom sinds 1904 kernbegrippen bij ons | Christiaan en Kseniya zijn financieel afhankelijk van giften. Je kunt hen steunen door een gift over te maken via www.ecmnederland.nl/geven of via IBAN: NL02INGB00000254997 t.n.v. Stichting ECM-Nederland, Deventer o.v.v. “fonds Kooiman”

ECM-Nederland - Maagdenburgstraat
18 - 7421 ZC Deventer - Nederland
0570-637537

ecmnederland@ecmi.org
www.ecmnederland.nl

christiaan.kooiman@ecmi.org
kseniya.kooiman@ecmi.org

Ivm gevoelige informatie verzoeken wij u niets uit deze publicatie te verspreiden zonder onze toestemming | U krijgt deze mailing omdat u heeft aangegeven deze publicatie te willen ontvangen. Afmelden of uw voorkeuren aanpassen kan te allen tijde. ECM hanteert richtlijnen ter bescherming van uw privacy in overeenstemming met de nieuwe Europese regelgeving:
www.ecmnederland.nl/privacy-statement

patchwork vakantie